

Инфузиони терапија

Поштуковник доцент др Драган Ђорђевић
Начелник Клинике за анестезиологију и интензивну терапију ВМА

Шта је инфузија и које је њено деловање?

Под инфузијом, односно инфузионом терапијом, подразумева се медицински поступак давања стерилних растворова течности у венски крвоток. Она се примењује код поремећаја организма у којима се губитак течности, електролита и хранљивих материја не може надокнадити уносом преко дигестивног тракта. Такође, на овај начин се дају многи лекови који се не могу дати на други начин (преко уста или као интрамускуларна инјекција). Ови лекови могу бити готови фабрички препаратори (манитол, бикарбонати, парацетамол) или се непосредно растварају пред употребу (антибиотици) у мањој количини раствора за инфузију (100 - 250 милилитра).

У којим стањима организма се даје инфузија?

Инфузија је медицински поступак који се изводи према строго утврђеним индикацијама. У условима ван болнице то су најчешће стања губитка течности и лаке дехидратације (повраћање, проливи, висока телесна температура), а у болничким условима инфузиона терапија се примењује након великих хируршких захвата и код свих тешко оболелих пацијената.

Шта све улази у састав раствора који се даје кроз инфузију?

Састав раствора за инфузију зависи од њене намене. Најпростији раствори су раствори соли - електролита и глукозе. Ови раствори се користе и као растварачи за многе лекове који се могу дати интравенски. Код тешко оболелих пацијената и у случају крварења, користе се раствори албумина и сложених шећера. И на крају, за интравенску исхрану користе се специјални комбиновани раствори протеина, масти и шећера.

Која количина течности може да се прими одједном?

Количина течности која се даје зависи од њене примене као и од здравственог стања пацијента. У сваком случају она је индивидуална, а посебан опрез је потребан код старијих пацијената са болестима кардиоваскуларног и респираторног система, код болести јетре и бубрега, као и код деце. Код свих тешко оболелих пацијената води се прецизан биланс течности, односно разлика између примљених инфузионих раствора и губитка телесних течности.

Колико пута може/сме да се прими инфузија?

Број и трајање инфузионе терапије такође зависе од њене намене и од одговора пацијента на примењену терапију.

Да ли пациент може да се храни кроз инфузију уколико не може да гута или једе или из било ког другог разлога? Колико дugo може да живи само на инфузији?

Једна од индикација за примену инфузије је постоперативна терапија после великих операција углавном на дигестивном тракту (операције желуца, јетре и жучних путева, панкреаса, танког и дебelog црева) када пациент не може да једе и пије током 5-7 дана. У посебним стањима (опсежне операције танког црева - „синдром кратког црева“) мора се применити тотална интравенска исхрана. У том случају се користе посебно направљени раствори у чији састав улазе шећери, аминокиселине, масти, микро- и макроелементи, као и витамини. За ове растворе се пласирају интравенски катетери који се могу користити у дужем временском периоду. Оваква терапија се може примењивати месецима, а описани су и случајеви вишегодишње примене.

До каквих компликација може да доведе ако се инфузија погрешно даје?

Припрема и давање инфузионе терапије захтева стерилну технику и најчешће компликације су везане за локалну или системску инфекцију. Такође може доћи до повреде венског крвног суда, стварања хематома и венске тромбозе, а пребрза инфузија може довести до оптерећења кардиоваскуларног система. Зато инфузиону терапију треба што краће примењивати под пажљивим надзором лекара и квалификованог медицинског особља и форсирати унос течности и хране преко уста.

Да ли је давање инфузије ради подизања енергије у кућним условима може нанети већу штету или корист?

Инфузиона терапија је медицински поступак који се примењује у тачно дефинисаним индикацијама и не постоје инфузије за „подизање енергије или имунитета“. Инфузија се може примењивати у кућним условима код тешко оболелих и непокретних пацијената, али то морају радити стручне медицинске службе (службе кућног лечења) или квалификовани медицински радници. У сваком случају индикацију за примену инфузионе терапије одређује доктор медицине.